

wägga kange Tuul tulnud, hakkand keige
nelja Nurgadesse sest Honest, kus Jjobi
Pojad ja Tüttrid sömas ja jomas olnud
omma wannema Wenna jures, nenda et
se Hone nende peäle langend ja neid keif
ärrasurmanud. Jagaüks ütles: minna
ollen agga üks ärrapeästnud, sulle sedda
teada toma.

§. 343. Nisugune Hult kurwad ja ras-
ked Sannumed kül ükski patrone Jnni-
menne ei jouaks waitse ja tassase Melega
wastowõtta, kui Jummal need Waggad
nende Nisti all ei kinnitaks! Jjob ehma-
tas kül keige se peäle ja sai kurwaks, agga
ei teinud mitte Patto omma Suga egga
annud Jummalale Jõlledusse-Süüd, waid
langes omma Silmili mahha, ja ütles:
Allasti ollen ma Emma-Jhhust tulnud, ja
allasti lähhen ma jälle ärra; Jehowa ol-
li annud, Jehowa on ärrawõtnud; tem-
ma Nimmi olgo kidetud!

§. 344.

§. 344. Se olli Sadanal sureks Mele-
haigusseks, et ta keige sega ei woinud Jjo-
bit sata Patto teggema; sepärrast tungis
ta jälle pühha Inglise sefka, kui need
Jummal ette tullid seisma (§. 339.).
Jummal küsis temmalt: kas sa olled täh-
hele pannud mo Sullast Jjobit, kuidas tem-
ma weel kinniveab ommast täiest Wag-
gadussest, et kül sa mind olled kihutanud
temma wasto, tedda otse ärraneelda?

§. 345. Sadan ütles: Rahk Mahha
eest, ja keif, mis Mehhel on, annab ta om-
ma Hinge eest! Sirruta ehk omma Rät,
ja pudu temma Lu ja Lihhase, wata, kas
ta sulle Jummalaga ei jätta sinno Su sis-
se —. Jehowa teadis ette; et ta nisug-
une Wallo Jjobit ei sadaks tedda mah-
majätma, sepärrast andis ta omma pühha
Nou järrel Sadanale sedda Lubba ka, ja
ütles: Wata, ta olgo so Rät, agga jätta
temma Hing Mahhule!

§. 346.